

**Den apostoliska konstitutionen »Anglicanorum coetibus«
om
inrättande av personalordinariat
för anglikaner
som vill uppnå fullständig gemenskap med den Katolska kyrkan**

På senare tid har den helige Ande förmått grupper av anglikaner att upprepade gånger enträget begära att bli upptagna i den fulla katolska gemenskapen, både individuellt och korporativt. Den Apostoliska stolen har svarat välvilligt på dessa böner. Ja, Petri efterföljare, som fått uppdraget av Herren Jesus att vara en garant för episkopatets enhet och att ha ledarskapet över och värna om alla kyrkors universella gemenskap¹ har inte kunnat undandra sig förpliktelsen att ställa nödvändiga resurser till förfogande för att förverkliga denna heliga önskan.

Kyrkan, ett folk förenat genom Faderns och Sonens och den helige Andes enhet,² stiftades av vår Herre Jesus Kristus som ett »sakrament, ett tecken och ett redskap för den innerligaste förening med Gud och för hela mänsklighetens enhet.«³ Varje splittring bland dem som döpts i Jesus Kristus sårar den verklighet som utgörs av Kyrkan och för vars skull Kyrkan finns till; ja, »denna splittring strider alldeles uppenbart mot Kristi vilja. Den är en stötesten för världen och till skada för den heliga uppgiften att förkunna evangelium för allt skapat.«⁴ Just därför bad Herren Jesus innan han utgöt sitt blod för världens frälsning till Fadern om enhet bland sina lärjungar.⁵

Det är den helige Ande, enhetens princip, som för samman Kyrkan till en gemenskap.⁶ Han är enhetens princip för de troende och gör dem till ett i apostlarnas undervisning, i brödbrytandet och bönerna.⁷ Men Kyrkan är i analogi med det människoblivna Ordets mysterium, inte bara en osynlig andlig gemenskap utan också synlig;⁸ »det hierarkiskt organiserade samfundet och Kristi mystiska kropp bör inte betraktas som två verkligheter, inte heller den synliga församlingen och den andliga gemenskapen, inte heller den jordiska Kyrkan och den Kyrka som tagit emot det himmelska goda.

1 Jfr Andra Vatikankonciliet, Dogmatisk konstitution om Kyrkan *Lumen gentium*, 23; Kongregationen för trosläran, brevet *Communio notio*, 12; 13.

2 Jfr Andra Vatikankonciliet, Dogmatisk konstitution om Kyrkan *Lumen gentium*, 4; Dekret om ekumeniken *Unitatis redintegratio*, 2.

3 Andra Vatikankonciliet, Dogmatisk konstitution om Kyrkan *Lumen gentium*, 1.

4 Dekret om ekumeniken *Unitatis redintegratio*, 1.

5 Jfr Joh 17:20–21; Dekret om ekumeniken *Unitatis redintegratio*, 1

6 Dogmatisk konstitution om Kyrkan *Lumen gentium*, 13.

7 Jfr *ibid.*, Apg 2:42.

8 Jfr Andra Vatikankonciliet, Dogmatisk konstitution om Kyrkan *Lumen gentium*, 8; Kongregationen för trosläran, brevet *Communio notio*, 4.

I stället utgör de en enda komplex verklighet, där ett gudomligt och ett mänskligt element växer samman.«⁹ Den gemenskap de döpta har med varandra i apostlarnas undervisning och brytandet av det eukaristiska brödet kommer till synligt uttryck i det föreningsband som består i bekännelsen av tron i sin helhet, i firandet av alla de sakrament som instiftats av Kristus och i den kyrkostyrelse som utövas av biskopskollegiet, förenat med sitt huvud, den romerske biskopen (påven).¹⁰

Denna Kristi enda Kyrka, som vi i trosbekännelse bekänner som en, helig, katolsk och apostolisk, »subsisterar (förverkligas) i den Katolska kyrkan som styrs av Petrus efterföljare och biskoparna i gemenskap med honom. Många drag av helighet och sanning kan visserligen finnas utanför hennes synliga struktur, men dessa gåvor tillhör Kristi kyrka och är en drivkraft till katolsk enhet.«¹¹

I ljuset av dessa ecklesiologiska principer ger denna apostoliska konstitution en allmän normativ struktur för att reglera inrättandet av och livet i personalordinariat för de anglikanska troende som vill inträda i den Katolska kyrkans fulla gemenskap på ett korporativt sätt. Denna konstitution kompletteras av regler som ges ut av den Apostoliska stolen.

- I. §1 Personalordinariat för anglikaner som inträder i full gemenskap med den Katolska kyrkan upprättas av Kongregationen för trosläran inom de territoriella gränserna för en viss bestämd biskopskonferens i samråd med denna biskopskonferens.
  - §2 På ett område som hör till en viss bestämd biskopskonferens kan upprättas ett eller flera ordinariat, allt efter behov.
  - § 3. Varje ordinariat besitter i enlighet med själva lagen (*ipso iure*) offentlig juridisk personlighet; det kan juridiskt jämföras med ett stift.¹²
  - § 4. Varje ordinariat består av lekfolk – män och kvinnor – kleriker och medlemmar av institut för gudsvigt liv och sällskap för apostoliskt liv vilka ursprungligen tillhört den anglikanska gemenskapen men nu är i full gemenskap med den Katolska kyrkan, eller av sådana personer som tar emot initiationssakramenten (dopet och konfirmationen) där ordinariatet har jurisdiktion.
  - § 5. *Katolska Kyrkans Katekes* uttrycker på ett auktoritativt sätt den tro som ordinariatets medlemmar bekänner sig till.
- II. Ett personalordinariat styrs i enlighet med den universella (kyrko-)lagens normer

9 Dogmatisk konstitution om Kyrkan *Lumen gentium*, 8.

10 Jfr CIC, can. 205; Andra Vatikanconciliet, Dogmatisk konstitution om Kyrkan *Lumen gentium*, 13;14; 21; 22; Dekret om ekumeniken *Unitatis redintegratio* 2; 3; 4; 15; 20; Dekret om biskoparnas sändning och uppdrag i Kyrkan *Christus Dominus*, 4; Dekret om Kyrkans missionsverksamhet *Ad gentes* 22.

11 Dogmatisk konstitution om Kyrkan *Lumen gentium*, 8.

12 Jfr Johannes Paulus II, Apostolisk konstitution *Spiritali militum curae*, 21 april 1986, 1 §1.

och föreliggande apostolisk konstitution. Den är underordnad Kongregationen för tros läran och övriga myndigheter i den romerska kurian i enlighet med dessa organs kompetens. Det styrs också av de kompletterande normerna och alla andra särskilda normer som ställs samman för varje ordinariat.

- III. Förutom de gudstjänster som firas i romersk rit har ordinariatet tillstånd att fira den heliga eukaristin och andra sakrament, tidegården och andra gudstjänster i enlighet med de liturgiska böcker, godkända av den Heliga stolen, vilka ger särskilt uttryck åt anglikansk tradition, i akt och mening att upprätthålla den anglikanska gemenskapens liturgiska, andliga och pastorala traditioner inom den Katolska kyrkans ram. Dessa är en dyrbar gåva som kan ge näring åt ordinariatets medlemmar och utgör en skatt som andra kan få del av.
- IV. Ett personalordinariat anförtros åt den pastorala omvårdnaden av en ordinarius som utnämns av den romerske biskopen (påven).
- V. Ordinarius myndighet (*potestas*) är som följer:
  - a) *ordinarie*: den är av lagen själv knuten till det ämbete som anförtrotts honom av den romerske biskopen (påven), både på det inre och det inre planet;
  - b) *vikarierande*: den utövas i den romerske biskopens (påvens) namn;
  - c) *personlig*: alla som tillhör ordinariatet är underordnade denna myndighet.
- VI. § 1. De som har gjort tjänst som anglikanska diakoner, präster eller biskopar och uppfyller de krav som ställs av den kanoniska lagen¹³ och inte är belastade av kvalificerade och beständiga eller andra hinder¹⁴ kan antas som kandidater till de heliga vigningarna i den Katolska kyrkan. När det gäller gifta ämbetsbärare skall de normer som lagts fram av påven Paulus VI i encyklikan *Sacerdotalis caelibatus*, nr. 42¹⁵, och i förklaringen *In June*¹⁶ iakttas. Ogifta ämbetsbärare skall underkasta sig regeln som klerikalt celibat enligt CIC can. 277, §1.

§ 2. Ordinarius skall – i full överensstämmelse med den celibatsbestämmelse som gäller för klerus i den latinska kyrkan – i regel (*pro regula*) endast låta celibatära män komma i fråga för prästvigning. Han kan också hemställa hos den romerske biskopen (påven) att som ett undantag från CIC can 277 § 1 låta gifta män få tillträde till prästämbetet, men i så fall skall man bedöma detta från fall till fall, i enlighet med de objektiva kriterier som etablerats av den Heliga stolen.

§ 3. Inkardination av kleriker sker enligt de regler som fastställts i den kanoniska lagen.

13 Jfr CIC, cann. 1026–1032.

14 Jfr CIC, cann. 1040–1049.

15 Jfr AAS 59 (1967), 674.

16 Kongregationen för tros läran, Förklaring 1 april 1981, i: *Enchiridion Vaticanum*, 7, 1213.

§ 4. Präster som är inkardinerade i ett ordinariat och som bildar presbyteriet i ordinariatet skall också främja sina gemenskapsband med presbyteriet i det stift där de utövar sin tjänst. De skall gynna gemensamma pastorala och karitativa initiativ och aktiviteter, vilka kan bli föremål för överenskommelser mellan ordinarien och den lokale stiftsbiskopen.

§ 5. Kandidater för de heliga vigningarna i ett ordinariat bör förberedas tillsammans med andra seminarister, särskilt på den läromässiga och pastorala utbildningens område. För att komma de särskilda behov till mötes som föreligger hos ordinariatets seminarister och som krävs för utbildning i det anglikanska arvet kan ordinarius anordna särskilda studiekurser eller upprätta studiehus som skall kunna ha en relation till existerande katolska teologiska fakulteter.

VII. Ordinarius kan med godkännande av den Heliga stolen upprätta nya institut för gudsvigt liv och sällskap för apostoliskt liv, med rätt att kalla deras medlemmar till de sakramentala vigningarna, i enlighet med den kanoniska lagens normer. Institut för gudsvigt liv som har sitt ursprung i den anglikanska gemenskapen och som ingår full gemenskap med den Katolska kyrkan kan också ställas under ordinarius jurisdiktion om båda parter samtycker.

VIII. § 1. Ordinarius kan, i enlighet med lagens bestämmelser, och efter att ha inhämtat den lokale stiftsbiskopens åsikt, med den Heliga stolens samtycke upprätta personalförsamlingar för de troende som tillhör ett ordinariat.

§ 2. Kyrkoherdar i ett ordinariat äger alla rättigheter och är bundna till alla förpliktelser som återfinns i den kyrkliga lagboken, Codex Iuris Canonici, och i de fall som återges av de kompletterande reglerna skall dessa rättigheter tillgodoses och dessa plikter uppfyllas i ömsesidigt pastoralt samarbete med deras kolleger i det lokala stift där ordinariatets personalförsamling har upprättats.

IX. Både lekmännen och medlemmarna i instituten för gudsvigt liv och i sällskapen för apostoliskt liv vilka ursprungligen varit en del av den anglikanska gemenskapen och vill träda in i personalordinariatet måste skriftligen klargöra denna sin önskan.

X. § 1. Ordinarius assisteras i sin ledning av ordinariatet av ett styrande råd med sina egna stadgar, godkända av ordinarius och bekräftade av den Heliga stolen.¹⁷

§ 2. Det styrande rådet där ordinarius är ordförande består av minst sex präster. Det fyller de funktioner som närmare beskrivs i den kyrkliga lagboken, Codex Iuris Canonici, och där tillkommer prästrådet och stiftsrådet, och det utför också de uppgifter som specificeras i de kompletterande normerna.

§ 3. Ordinarius skall upprätta ett finansråd i enlighet med de normer som

¹⁷ Jfr CIC, cann. 495–502.

återfinns i den kyrkliga lagboken, och detta skall utföra de förpliktelser som närmare beskrivs där.¹⁸

§ 4. För att tillgodose behovet av att konsultera de troende skall ett pastoralkoncilium inrättas i ordinariatet.¹⁹

- XI. Vart femte år skall ordinarius komma till Rom för ett *ad-limina*-besök och där lägga fram en rapport om tillståndet i ordinariatet till den romerske biskopen (påven) genom Kongregationen för trosläran, i samråd med Kongregationen för biskoparna och Kongregationen för folkens evangelisering.
- XII. I rättsliga angelägenheter är det kompetenta tribunalerna de som ligger i det stift där en av parterna är bosatt, om inte ordinariatet har upprättat sitt eget tribunal. I så fall är andra instansen det tribunal som anges av ordinariatet och godkänts av den Heliga stolen.
- XIII. Dekretet som upprättar ordinariatet skall bestämma var detta skall ha sitt säte och om så är lämpligt också vilken Kyrka som skall räknas som dess huvudkyrka.

Vi önskar att våra föranstaltningar och regler skall gälla och utföras nu och i framtiden, om så är nödvändigt utan att beakta de apostoliska konstitutioner och bestämmelser som utfärdats av våra företrädare, likaså andra föreskrifter, av vad slag de vara må, även sådana som kräver särskilt omnämnande eller avskaffande.

Givet i Rom, vid den helige Petrus grav,
den 4 november 2009, den helige Carlo Borromeos minnesdag.

BENEDICTUS PP XVI

¹⁸ Jfr CIC, cann. 492–494.

¹⁹ Jfr CIC, can. 511.